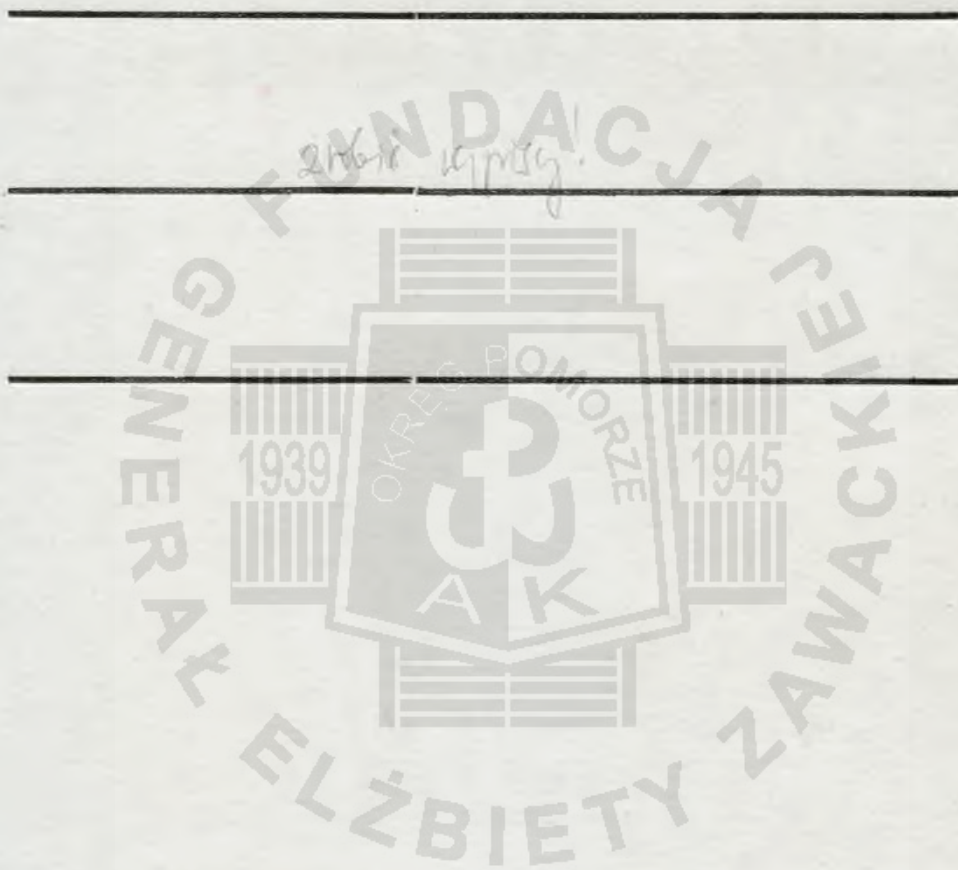

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum i Muzeum Pomorskiej Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
7-100 Toruń, ul. Podmurza 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl

2040 / usk

recl

AK
Wilno

recl (bndi 204)

TEODORCZYK Aleksandra
ps. "Jagienka"

2040 / usk

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI —

T. 2040/184

TEODORCZYK Aleksandra

ps. "Jagienka"

I/1. Relacja ✓ k. 2, s. 1-4

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ k. 4, s. 1-5

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora ✓ k. 1, s. 1

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja ✓

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie *private*

I, Relacja

- życiorys własny, Toruń [b.d.], rkps, kopia, k. 1, s. 1-2
- Informacja dotycząca życiorysu, rkps, kopia, k. 1, s. 3
- Karta ewidencyjna członka ŚŻŻAK, Toruń 1991, mpś, rkps, kopia, k. 1, s. 4

Życiorys

Urodziłam się 17. czerwca 1926 r. w Wilnie. Mój ojciec - Mieczysław Geodorczyk był oficerem w 85 p.p. w Nowy-Wilijie, matka - Władysława z Wierpszów zajmowała się prowadzeniem domu oraz myślowaniem moim i o dwa lata młodszego ode mnie brata - Waldemara.

W roku 1934 ojciec został przeniesiony do 14. p.p. w Włostanku, tam też ukończyłam szkołę podstawową i rozpoczęłam naukę w gimnazjum.

W sierpniu 1939 roku wyjechalismy z matką i bratem na wakacje do majątku dziadków i tam, w Mellichowiczach pod Wilnem, zamieszkałam na wojnę.

Do roku 1941 uczęszczałam do Gimnazjum im. Elizy Orszulskiej, potem już czytałam się tylko domowo na kompletach organizowanych konspiracyjnie.

W grudniu 1941, po ukończeniu kursu sanitarnego zorganizowanego przez ŚS Wszelanki w Czarnym Borze, zostałam zaprzysiężona jako członek siatki konspiracyjnej A.K. Działalność naszą polegała na gromadzeniu leków i materiałów opatrunkowych oraz kontaktach z punktami sanitarnymi w Wilnie. Przyjęłam pseudonim „Jagienka”.

W kwietniu 1944 r. otrzymałam przydział do VII Brygady A.K. „Wilhelma” w charakterze łączniczki Oddziału, w którym wówczas służył również mój brat - Waldemar ps. „Mieczek”.

Zadaniem moim było dostarczanie służbom sanitarnym Brygady, szefem ich była „Pigułka” (Wanda Jankowska), leków, materiałów opatrunkowych, ale także opieka nad rannymi (szpital w Taboryszkach) i przewożenie meldunków.

W tym czasie zorganizowaliśmy w Mellichowiczach k. Czarnego Bora punkt przelotowy Polaków dezertujących z wojska niemieckiego do Brygady „Wilhelma”. Moim zadaniem było odprawianie więźniów do Oddziału. Po interwencji (lipiec 1944)

zobowiązuje A.K. przez Rosjan w Miednikach udzielił się tam, 1/2
by zorganizować wieczkę tym, którzy za żadną cenę nie chcieli
wstąpić do t.zw. Armii Berlinga ani też jechać w głąb Rosji.
W kilku przypadkach akcja ta zakończyła się sukcesem
(m.in. wieść z Miednik komendant "Wilhelm", udato mi
się też wydobyć z obozu brata)

W sierpniu 1944 roku opuściliśmy z matką i bratem
Mellechowicze i zamieszkałiliśmy w wozziny w Włchwie.

W lutym 1945 r. opuściliśmy Wileńszczyznę na zawłze.
Repatriowaliśmy się do Włotawka. Matka zaczęła pracować
w miejscowym Drodzku Lohowia, ja i brat kontynuowaliśmy
przebraną naukę.

W roku 1946 zdałam maturę i rozpoczęłam studia
na filologii polskiej w Univ. M. Kopernika w Poznaniu.

W 1950 r. moja matka i brat zostali oskarżeni o współpracę
z "nielegalną organizacją działającą na szkodę P.R.L." i wyro-
kinn Sędu Wojskowego w Warszawie skazani - matka na 7 lat,
brat na 5 lat więzienia.

W istocie chodziło o okupacyjną działalność naszego ojca,
który w czasie wojny był szefem Oddziału III w Sztabie Podokręgu
A.K. Mazowiecko - Polnoc i został stracony przez Niemców w 1943 r.

Mnie szczęśliwie udato się uniknąć aresztowania,
ale studia mogłam ukończyć dopiero w 1952 r.
Po otrzymaniu dyplomu magisterskiego zaczęłam uczyć
j. polskiego w Technikum Przem. Cukrowniczego w Poznaniu.

W roku 1956 zamieszkała ze mną matka, zwolniona
z więzienia w Fordonie po "Pazdzierniku" (zmarła w 1963 r.)

W roku 1987 przeszedłam na emeryturę.
Nie należałam do Z.P.D. W. i P. ani do żadnej partii politycz-
nej, nie stawiałam się również dotychczas o przyznanie
mi uprawnień kombatanckich

Aleksandra Teodorczyk

Poznań,

Informacja dotycząca życiorysu od 1. sierpnia 1939 r.
do 30. czerwca 1957 r.

- Od 1. września 39 - 21. czerwca 1941 r. - uczennica Gimn. F. Orzechowskiej w Włocławku
- Od września 41 - czerwca 43 r. - uczennica tajnych kompletów
- Czerwiec 1943 r. - zaprzysiężona jako członek konspiracyjnej siatki A. K. - pseudonim "Jagienka" - po ukończeniu tajnego kursu sanitarnego w Czarnym Boku
- Wiosna 1944 r. - przydział do VII Brygady A. K. "Wilhelma" - Kuchnia Służb Sanitarnych
- Luty 1945 r. - wyjazd z Włocławka w ramach repatriacji, kontynuowanie przewanej nauki we Włodawce
- Czerwiec 1946 r. - złożenie matury w Gimn. im. M. Kopernika we Włodawce
- 1946 - 1952 - studia w Univ. M. Kopernika na filologii polskiej
- 1952 r. - otrzymanie dyplomu magistra filozofii w zakresie filologii polskiej
- 1952 - 1987 - nauczycielka j. polskiego w Zespole Szkół Przem. Sposz w Torunia
- 1987 r. - przejście na emeryturę

Aleksandra Teodorczyk

nazwisko i imię *Teodorczyk Aleksandra* data i miejsce urodzenia *17. czerwca 1926r. - Wilno* pseudonim *Jagienka*

imię ojca - matki z domu *Mieczysław, Włodysława Wirpszanka* stan cywilny *wolny* wykształcenie *wyższe-filologia polska* zawód *manuszylnik*

miejsce zamieszkania *Toruń, ml* telefon *281-34* Oznaczenia

rodzaj	data nadania
<i>Ż.K.Z.</i>	<i>- 1946 r.</i>
<i>K.K.O. O. Pol.</i>	<i>- 1981 r.</i>

działalność w AK: od - do, zaprzysiężony przez, Okręg - Inspektorat - Garnizon - Obwód - Placówka - Oddział Partyzancki, inna działalność bojowa
grudzień 1943 r. do lipca 1944 r. - łączniczka sztabu sanitarnego VII Wilnijskiej Brygady A.K. "Wilhelma", I Wilnijskie Zgrupowanie A.K. "Pohorskiego"

Stopień wojskowy nadany przez				Legitymacja ŚZŻAK	
WP	AK	LWP	PSZ	nr	data wydania

Uprawnienia kombatantra Pełnione funkcje ŚZŻAK Represjonowany

ZBOWiD ŚZŻAK

Skreślenie członkostwa

Teodorczyk Aleksandra dnia *13. III. 1991 r.*
 /Nazwisko i imię /
Toruń
 /Środowisko-Koło ŚZŻAK/

O s w i a d c z e n i e

Oświadczam, że nie byłem - nie jestem członkiem Związku - Stowarzyszenia kombatanckiego grupującego osoby, które występowały przeciwko Armii Krajowej lub Jej łobremu imieniu /wg. treści § 12 p.3 Statutu ŚZŻAK/.

W latach 19...-19... byłem członkiem ZBOWiD /Związku Kombatanatów RP i b.Więźniów Politycznych /W /

W dniu w Kole Nr. złożyłem oświadczenie o wystąpieniu i skreśleniu imię z listy członków.

Uwaga: nie potrzebne skreślić

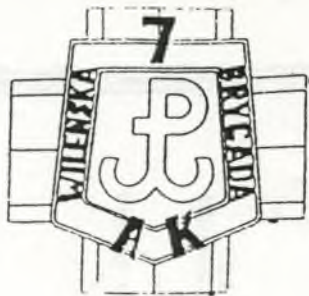
[Signature]

 /Podpis /

I 12 Dokumenty

- Zaświadczenie służby, Gdańsk 1992, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 1
- Mianowanie na stopień kaprala, Toruń 1996, mps, rkps, kopia, k. 1, s. 2
- Legitymacja Pamiątkowej Odznaki i Zgrupow. Partyzanckiego AK Okręgu Wileńskiego, [b.d.], mps, rkps, kopia, k. 1, s. 3
- Deklaracja udziału w ŚZ 2 AK - okręg Pomorze, [b.d.], mps, rkps, kopia, k. 1, s. 4-5

ZAŚWIADCZENIE SŁUŻBY

W sierpniu 1943 powołany został Oddział Partyzancki pod dow. bosm. rez. "Żuka" Jana Czerwińskiego. Oddział powrócił do konspiracji w styczniu 1944 r.

4 lutego 1944 rozkazem Dowództwa Okręgu powołana została 7 Brygada z żołnierzy Oddz. "Żuka" i przybyłych z Wilna, Landwarowa, Ponar oraz okolicznych majątków i wsi. Dowódcą Brygady mianowano por. "Wilhelma" Wilhelma Tupikowskiego, z-cą por. "Wacława" Wiesława Makowskiego, adiutantem został bosm. rez. "Żuk" Jan Czerwiński, dow. i plut. por. "Poraj" Marian Szymoniak.

Terenem działań były północne obrzeża Puszczy Rudnickiej. W czerwcu 1944 na tym samym terenie działań, powołany został Oddział Partyzancki pod dow. por. "Gozdawy" Jerzego Różałowskiego. Po zaginięciu w pierwszych dniach lipca 1944 por. "Gozdawy", żołnierze jego Oddziału przeszli do Brygady "Wilhelma".

18 lipca 1944 wojska NKWD we wsi Piłokańce, rozbroiły Brygadę, a żołnierze aresztowani i osadzeni w Miednikach Królewskich. 28 lipca zostali wywiezieni w głąb ZSRR (Kaługa). We wrześniu po odmowie złożenia przysięgi wojsk sowieckich, skierowano ich do prac przy wyrębie lasu w okolicy Jegoriewska. Powrót z ZSRR żołnierzy 5 stycznia 1946, oficerów etapami do 1947.

W sierpniu 1944 z żołnierzy którzy uniknęli aresztowania powstał Oddz. Samoobrony "7-mka Wilhelma" pod rozkazami kpt. "Czarnego Jana" Jerzego Bronikowskiego. Dowódcą Oddziału został "Andź" "Piorun" Hipolit Alesionek i działał na terenach 7-mej Brygady.

Na rozkaz kpt. "Czarnego Jana" w sierpniu 1945 Oddział z bronią w ręku tocząc walki, przeszedł pod Białymstokiem granicę i po jej przekroczeniu został rozwiązany, żołnierze zdemobilizowani.

Aleksandra Teodorczyk ps. "Jagienka" ur. 17.06.1926r w Wilnie.
Zaprzyśiężona w lipcu 1943r w Melachowiczach przez delegata
1 Ośrodka Dywersyjnego z Landwarowa. Jesienią 1943r odbyła
przeszkolenie sanitarne organizowane przez Siostry Urszulanki
w Czarnym Borze. Obsługiwała punkt przerzutowy Brygady w Melachowiczach
od 14 maja 1944r sanitariuszka w szpitalu brygadowym pod kier.
"Pigułki" Wandy Jankowskiej oraz łącznik ze służbą sanitarną
garnizonu m. Wilna. W 11 i 12.07.1944r łącznik mobilizacyjny
Brygady. Od sierpnia do grudnia 1944r sanitariuszka w szpitalu
garnizonowym w Wilnie przy ul. Bogusławskiej.

Dowódca 7-mej Brygady

płk. Wilhelm Tupikowski

"Wilhelm" 15

Gdańsk

Egzemplarz Nr 044

Dowódca I-go Zgrupowania

mjr. Aleksander Wasilewski

"Olesiński"

1/2/2

SILY ZBROJNE
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WOJSKOWY KOMENDANT UZUPEŁNIEN W TORUNIU
(nazwa organu uprawnionego do mianowania)

mianował

nie będącego w czynnej służbie wojskowej

Panią Aleksandrę TEODORCZYK c. Mieczysława
(stopień, imię, nazwisko i imię ojca)

na stopień

K A P R A L A

11 listopada 1996r.

z dniem

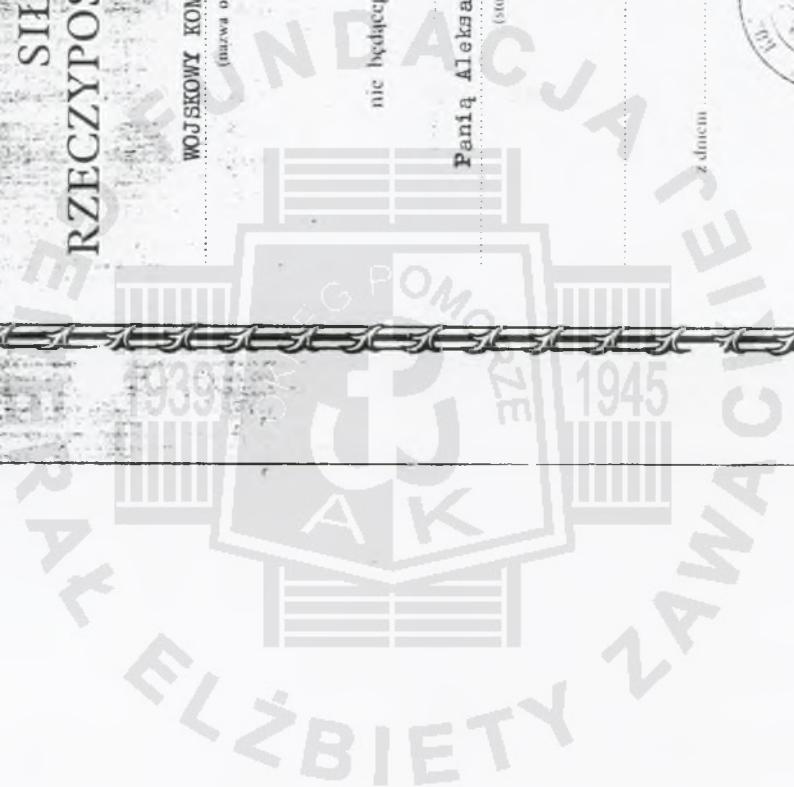

KOMENDANT
Wojskowej Komendy Uzupełnień
Toruń

plk mgr Aleksander Bogowicz

Toruń, 11.11.1996r.

(data)

I/2/3

Imię Aleksandra
 Nazwisko Teodorczyk
 Prezentacja Jagienna
 Przynależność 7. pułk Bryg. 10. Dywizji

jest upoważniony do noszenia

Pamiątkowej Odznaki

I Zgrupowania Partyzanckiego
 ARMII KRAJOWEJ Okręgu Wileńskiego
 w latach 1943-1944

Dawódca Zgrupowania
 mjr Aleksander Wasilewski
 ps. "Oleśński"

Handwritten notes:
 1. 10. Dywizja
 2. 7. pułk Bryg. 10. Dywizji
 3. 10. Dywizja

Odawca Wz AK

5/2/11

Okręg Pomorze Koło, Środowisko
..... wileńskie

DEKLARACJA

Zgłaszam uczestnictwo w Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej i zobowiązuję się do przestrzegania Statutu Związku.

data kwiecień 1990 r. Aleksandra Teodorczyk
..... / imię i nazwisko /

1990
..... / podpis /

adres 87-100 Toruń

ul

telefon

ARKUSZ EWIDENCYJNY

- 1. Nazwisko i imię TEODORCZYK ALEKSANDRA
..... / literami drukowanymi /
- 2. Dla mężatek nazwisko panięskie
- 3. Data i miejsce urodzenia 17 czerwca 1926 r. - Wólno
- 4. Imiona rodziców Mieczysław, Władysław
- 5. Pseudonimy "Yagienka"
- 6. Data wstąpienia do:
 - a. SZP
 - b. ZWZ-AK kwiecień 1943 r.
 - c. Organizacje scalone, podporządkowane, współdziałające
- 7. Przydział organizacyjny VII Brygada Armii Krajowej "Wilhelma"
I Wileńskie Sgrupowanie Armii Krajowej "Pohoreckiego"
.....
/np. okręg, inspektorat, obwód, rejon, placówka, oddział, pluton, kompania, batalion, pułk, brygada, dywizja lub inny rodzaj działalności/
- 8. Odznaczenia uzyskane w AK nie dotyczy nie mam

/nr leg. i data wystawienia, przez kogo nadane/

9. Inne odznaczenia ~~nie dotyczy~~ KKOOP leg. nr nadany przez
Radę Państwa 1988 r., Medal Kom. Eduk. Narodowej - 1988 r.

/nr leg. i data wystawienia, przez kogo nadane/ uzup. Adam
31.05.1988 r.

10. Przebieg służby /czasokres, nazwa, funkcja/:

a. do 1939r _____

b. SZP, ZWZ-AK Wojewódzka służba sanitarna
VII Pomocy A.K. „Wilhelma”
od września 1943 - lipca 1944

c. P.S.Z. na Zachodzie _____

11. Karta Kombatantska /nr, data wystawienia, przez kogo wydana/

12. Represjonowany /rodzaj/:

a. 1.IK.1939r - 15.I.1945r _____

b. Po 15.I.1945r _____

Wiarygodność powyższych danych potwierdzam podpisem.

- zak. 1. dokładny własnoręcznie napisany życiorys
- 2. szczegółowa informacja działalności /zyciorysu/ w okresie od 1 sierpnia 1939r do 30 czerwca 1957r

KOMISJA WERYFIKACJA

/ Koza, Środowiska /

Potwierdza się dane z niniejszej deklaracji i posiadanie do uzyskania uprawnień członkowskich Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej

/ miejscowość, data /

- Nazwisko i imię 1. _____
- pseudonim 2. _____
- 3. _____

Przyjęty w poczet członków zwyczajnych Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej

/nr ewidencyjny, miejscowość, data/

ZARZĄD OKREGU

- Nazwisko i imię 1. _____
- pseudonim 2. _____
- 3. _____

III/1 Materiały dotyczące rodzinny relator
- B. Barowy, życiowy walkę i cierpieniem zapisany, [w:] [br-inf. J.,
k.l.s.l

ŻYCIORYS WALKĄ I CIERPIENIEM ZAPISANY

Przez wiele lat o ludziach takich, jak były dowódca 2 kompanii 14 pułku piechoty stacjonującego w czasach przedwojennych we Włocławku — kapitanie Mieczysławie Teodorczyku, który we wrześniu 1939 roku nie złożył broni i rozpoczął działalność konspiracyjną w szeregach Armii Krajowej, niewiele, a właściwie wcale się nie pisano. A przecież ich życiorysy walką i cierpieniem, a nawet śmiercią zapisane, mogą być scenariuszem niejednego filmu wojennego.

Kpt. Mieczysław Roman Teodorczyk urodził się 28 lutego 1899 roku w Łodzi, gdzie mieszkał i uczył się do wybuchu I wojny światowej. Od 1916 roku kontynuował naukę w Piotrkow-

bejmowała m. in. obwody: Włocławek, Aleksandrów Kuj., Lipno, Toruń, Rypin, Wąbrzeźno, Płock, Sierpc, Ciechanów, Płońsk, Przasnysz, Ostrołękę, Maków, Mławę, Działdowo. Komenda okręgu znajdowała się w Płocku, Kwatera Główna POZ w Warszawie. O sile tej organizacji może świadczyć np. jej liczebność w pow. Lipno, którą w momencie scalenia POZ z Armią Krajową — a miało to miejsce w maju 1942 r. — przekazano do dyspozycji Pomorskiego Okręgu Armii Krajowej: 8 oficerów, 18 podchorążych, 9 podoficerów zawodowych, 415 podoficerów rezerwy i 684 szeregowców — łącznie 1134 żołnierzy.

wie Trybunalskim, a następnie w gimnazjum w Zaciszu pod Sulejowem, gdzie należał do tajnego skautingu. W listopadzie 1918 roku wraz z grupą harcerzy uczestniczył w rozbrajaniu Niemców w Sulejowie i w tym samym miesiącu zgłasza się ochotniczo do służby w nowo powstałym Wojsku Polskim.

Po ukończeniu szkoły podoficerskiej w Dęblinie i Szkoły Podchorążych Piechoty w Warszawie został przydzielony do 85 pułku piechoty Strzelców Wileńskich, gdzie dowodził najpierw plutonem, a następnie kompanią. Po zakończeniu działań wojennych, za które został odznaczony Krzyżem Walecznych i Krzyżem Zasługi Wojsk Litwy Środkowej, pełni szereg odpowiedzialnych funkcji m. in. adiutanta pułku w 85 pp stacjonującym w Nowej Wilejce k. Wilna, skąd już w stopniu kapitana w roku 1934 zostaje przeniesiony do 14 Pułku Piechoty we Włocławku. Tutaj też na stanowisku dowódcy kompanii zostaje go wybuch II wojny światowej.

Wraz ze swoim pułkiem bierze udział w kampanii wrześniowej jako dowódca 2 kom-

Po wcieleniu POZ do Armii Krajowej, mianowany do stopnia majora Mieczysław Teodorczyk obejmuje funkcję szefa Oddziału III (operacyjno-szkoleniowego) w Sztabie Podokręgu AK Mazowsze-Północ, w skład którego wchodziły tereny znajdujące się na prawym brzegu Wisły i Bugo-Narwi włączone do Niemiec.

Major „Roman” — bo takim pseudonimem Mieczysław Teodorczyk na terenie Mazowsza działał, nadal poszukiwany jest listami gończymi przez Gestapo, które wyznaczyło nawet za jego wydanie wysoką nagrodę pieniężną. W związku z wzrastającym zagrożeniem, mjr „Roman” zostaje rozkazem dowództwa przeniesiony do Warszawy gdzie zamieszkał przy ul. Mokotowskiej 8 pod nazwiskiem Tadeusz Opolski. W Warszawie pracuje w sztabie AK oraz jest wykładowcą w konspiracyjnej Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty.

17 lutego 1943 roku mjr Mieczysław Teodorczyk zostaje aresztowany na ul. Marszałkowskiej w chwili gdy wychodził z lokalu konspiracyjnego gdzie prowadził zajęcia wojskowe. Więziony kolejno w Alei Szucha, Modlinie, Płocku, Poznaniu, Bydgoszczy i Berlinie, przechodzi piekło badań i tortur. Jest bity, przypalany ogniem, oprawcy wrywają mu paznokcie z rąk i nóg, łamią żebra, wybijają oko. Mimo tych tortur stosowanych przez gestapowców podczas przesłuchań, nikogo nie wydał imponując swoją postawą innym więźniom. Jego hart ducha, nadzwyczajna odporność psychiczna, wytrzymałość fizyczna, dodawała współwięźniom sił do przetrwania. Okrutnie skatowany, mjr Mieczysław Teodorczyk został powieszony 4 lutego 1944 roku w forcie II w Pomiechówku koło Modlina wraz ze 106 współwięźniami. Pierwszy śmiało poszedł na szafot, sam założył sobie pętlę na szyję dając tym wspaniałą przykład ho-

ochotniczo do służby w nowo powstałym Wojsku Polskim.

Po ukończeniu szkoły podoficerskiej w Dęblinie i Szkoły Podchorążych Piechoty w Warszawie został przydzielony do 85 pułku piechoty Strzelców Wileńskich, gdzie dowodził najpierw plutonem, a następnie kompanią. Po zakończeniu działań wojennych, za które został odznaczony Krzyżem Walecznych i Krzyżem Zasługi Wojsk Litwy Środkowej, pełni szereg odpowiedzialnych funkcji m. in. adiutanta pułku w 85 pp stacjonującym w Nowej Wilejce k. Wilna, skąd już w stopniu kapitana w roku 1934 zostaje przeniesiony do 14 Pułku Piechoty we Włocławku. Tutaj też na stanowisku dowódcy kompanii zastaje go wybuch II wojny światowej.

Wraz ze swoim pułkiem bierze udział w kampanii wrześniowej jako dowódca 2 kompanii Batalionu Obrony Narodowej „Starogard” w składzie Oddziału Wydzielonego „Wisła”, a następnie 24 pp 27 DP Armii „Pomorze”. W końcu września ciężko ranny pod Sochaczewem dostaje się do niewoli, ale udaje mu się zbiec ze szpitala, w którym został przez okupanta umieszczony.

Już w listopadzie 1939 roku kpt. M. Teodorczyk rozpoczyna działalność konspiracyjną na terenie Włocławka i sąsiednich powiatów, tworząc załóżki podziemnego Pułku Ziemi Kujawskiej. Poszukiwany listami gończymi przez Gestapo, w roku 1940 przenosi się na teren Mazowsza ukrywając się w Płocku i Sierpcu pod nazwiskiem Tadeusz Opolski. Nie zaprzestaje jednak działalności w ruchu oporu. Już w pierwszych miesiącach 1940 roku wraz z grupą innych oficerów tworzy na tych terenach Polską Organizację Zbrojną, w której pełni funkcję komendanta obwodu Sierpca, a od sierpnia 1941 r. zostaje komendantem Okręgu III Mazowsze tej organizacji.

Na terenach północnego Mazowsza, Polska Organizacja Zbrojna działa równolegle ze Związkiem Walki Zbrojnej i o-

skiej, w którym Guy wyszedł z lokalu konspiracyjnego gdzie prowadził zajęcia wojskowe. Więziony kolejno w Alei Szucha, Modlinie, Płocku, Poznaniu, Bydgoszczy i Berlinie, przechodzi piekło badań i tortur. Jest bity, przypalany ogniem, oprawcy wrywają mu paznokcie z rąk i nóg, łamią żebra, wybijają oko. Mimo tych tortur stosowanych przez gestapowców podczas przesłuchań, nikogo nie wydał imponując swoją postawą innym więźniom. Jego hart ducha, nadzwyczajna odporność psychiczna, wytrzymałość fizyczna, dodawała współwięźniom sił do przetrwania. Okrutnie skatowany, mjr Mieczysław Teodorczyk został powieszony 4 lutego 1944 roku w forcie II w Pomiechówku koło Modlina wraz ze 106 współwięźniami. Pierwszy śmiało poszedł na szafot, sam założył sobie pętlę na szyję dając tym wspaniały przykład bohaterstwa, poświęcenia i umiłowania Ojczyzny. Jego część grupa likwidacyjna Okręgowego KWP m. st. Warszawy, utworzona w grudniu 1943 roku i dowodzona przez byłego podkomendnego majora Teodorczyka — Stanisława Sękowskiego ps. „Rugia”, została nazwana Grupą Bojową „Roman”.

Pośmiertnie komendant Podokręgu Północnego AK płk Ludomir Wysocki przedstawił wniosek odznaczenia mjr. Mieczysława Teodorczyka Krzyżem Virtuti Militari i awansowania Go do stopnia podpułkownika. Wniosek złożony w 1944 r. komendantowi Obszaru Warszawskiego AK — gen. Albinowi Skroczyńskiemu ps. „Łaszcz”, w styczniu 1945 r. zatwierdzony został rozkazem komendanta głównego AK gen. Okulickiego.

Do dnia dzisiejszego w Muzeum Ziemi Mazowieckiej w Płocku przechowywane są rozkazy podpisywane przez mjr. „Romana” jako komendanta Okręgu III Mazowsze POZ. Ekspozowane były na wystawie „Płocczanie w II wojnie światowej” w 1980 roku.

BOHDAN BOROWY

W korespondencji

FUNDACJA ARCHIWUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ

BIURO FUNDACJI • 87-100 TORUŃ • UL. WIELKIE GARBARY 2 • TEL./FAX (0-56) 65-22-186
KONTO: WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY II ODDZIAŁ W TORUNIU NR 10901506-4675-128-00-0

Toruń 2000-08-07

L. ok. 307/02

Pani
Aleksandra Teodorczyk
ul.
87-100 Toruń

Szanowna Pani!

Dnia 23.08.br. o godz. 19.00 w sali im. Kolankowskiego /II piętro/ Collegium Maius UMK ul. Kosza Staromiejska 3 Fundacja Archiwum Pomorskie AK w Toruniu w ramach działalności Klubu Historycznego organizuje spotkanie na temat "Wojskowej służby kobiet na Pomorzu".

Bylibyśmy bardzo zobowiązani, gdyby Pani zdecydowała wziąć udział w spotkaniu, na które zaprosiliśmy również Dobre Kombatantki. Prosimy, jeżeli to możliwe, o telefoniczne potwierdzenie udziału w spotkaniu, na które proszę nas kontakt zapraszam.

Łącząc serdeczne pozdrowienia i życzenia zdrowia,

Z poważaniem

Ella Skarska
dokumentalistka Fundacji Archiwum
Pomorskie AK w Toruniu

Szanowna, Droga Pani!

Upreguluję informację, że u Ardekanu nrsk ma Pani złożony tezy osobny o numerze inwentarza 2040/02k. Bardzo pragnę nawiązać z Panią kontakt. W roku 2000 roku zacytuję wiele zdania i pomysłów do zabrania uzyskać informacji o działalności Fundacji.

Z wyrazami żywego szacunku

Anna Rofeska

Dokumentalistka Ardekanu nrsk

T. 2040/WSK

TEODORCZYK Aleksandra
ps. "Jagienka"

AK
Wilno

✓ Nazwiskowe karty informacyjne

T: 2040/WSK

AK
Wilno

TEODORCZYKOWNA Aleksandra

"Jagienka"

Sanitariuszka 7 Brygady AK "Wilhelma"

Kob. Saperki OW Wil-Nowogr AK
pod red. S. Malinowskiego Bydgoszcz 2001

str 438

9 Tytuł 2002

TEODORCZYK Aleksandra

